

[Poul Dam.]

opstå nogle problemer for dem, som ikke var forudset, og som de vist heller ikke ønskede. Jeg kan dog her gøre opmærksom på, at det hele kunne klæres, hvis vi afskaffede det gule ejendomsskema, hvis man kom bort fra hele den ordning, som giver en række urimeligheder ikke alene for de gamle, men også for forfærdelig mange andre.

Vi er altså enige i, at der her er en vej, der må betrædes, og vi kunne ønske at gå betydelig længere end den højtærede minister. Vi vil gerne være med til arbejdet i udvalget.

Johan Asmussen: Ganske vist er den begejstring, det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen lagde for dagen, endnu mere udtalt end den, der træder frem i den skriftlige fremsættelse, men jeg vil dog sige, at allerede da jeg læste den højtærede indenrigsministers fremsættelse af dette, man kan måske i hvert tilfælde sige ejendommelige lovforslag, kunne jeg ikke lade være med at tænke på den kendte karakteristik i de gamle julehæfter: bag et barsk ydre banker et varmt hjerte. Den højtærede minister siger i sin fremsættelse, at der her er tale om

„at række den nævnte gruppe af vanskeligt stillede medborgere en hjælpende hånd med henblik på at lette deres forbliven i de huse, der jo ofte i mange år har dannet rammen om deres hjem, og herved undgå den menneskelige ulykke, som adskillige vil føle, hvis de tvinges til at afhænde deres ejendom.“

Det er jo så gribende, at der ikke er et menneske, der kan undgå helhjertet at være enig i den målsætning, der kommer til udtryk dér. Jeg holder så meget af begejstring, og jeg kan så godt lide begejstrede mennesker i almindelighed, men i grunden i særdeleshed det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, og den begejstring, det ærede medlem lagde for dagen, var så vidt-favnende, at den næsten er svær at gå imod, men man må jo se at klare sig.

Jeg forstod, at begejstringen skyldtes ikke mindst, at ideens far netop var det ærede medlem hr. Erhard Jakobsen, og undertiden har jeg også kunnet være med blandt dem, der med glæde har noteret

visse ideer fra samme side, som det tidligere allerede er nævnt med hensyn til den afgiftspligtige grundstigning, men her kan mit parti og jeg ikke være med. Vi er, man kan roligt sige naturligvis, enige i, at mennesker, der er i den situation, som her forudsættes, bør hjælpes. Det er ikke meningen, at folk skal jages fra hus og hjem, fordi ejendomsskatterne stiger, men det er en bagvendt måde at gå frem på. Det er efter vor mening nærmest en barok idé. Først sørger man for, at ejendomsskatterne stiger så formidabelt af den ene og den anden og den tredje grund — det skal jeg ikke komme ind på — at det bliver vanskeligt eller umuligt for ældre mennesker i de nederste indkomstklasser at klare dem, og derefter vil man låne dem penge til at betale disse skatter.

Der kan siges meget mod ideen og dens udformning. Bl. a. tror jeg, man kan sige, at det antagelig vil vise sig, at man gør de pågældende en bjørnetjeneste. Det drejer sig her om de gamle, om de mindstbemidlede, folk, om hvem man formodentlig på forhånd må antage, at de netop af de grunde har prioriteret relativt højt, mange gange måske meget højt. Man låner dem penge til at betale skatter, men dog ikke ubegrænset. Man siger: du kan kun låne i det mellemrum, der bliver mellem prioriteterne og 95 pct. af ejendomsværdien — lad os sige ejendomsskyldværdien på gammeldags manér, for at alle kan forstå det — og når så denne margen er udfyldt, kan der ikke lånes mere. Dernæst siger man til ham: derefter skal du ikke alene betale de fremtidige skatter, men de renter, som påløber derefter, med 6 pct., og så hjælper det ikke, om man i mellemtiden er blevet 75 eller 80 år, og om man er blevet endnu fattigere eller mere vanskeligt stillet, man kan ikke låne mere efter denne lov. Det kan jeg ikke se er nogen virkelig hjælp. Jeg synes i hvert fald, den er mere end betænkelig.

Det er også betænkelig og i sig selv meningsløst at lægge skatterne over på arvingerne. Det alene kunne der siges adskilligt om, hvad jeg dog skal afholde mig fra.

Jeg mener, det er et forkert system, og jeg mener, at når man skal hjælpe, hvad der er mange grunde og al mulig